

Sygn. akt V CSK 228/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa J. W.

przeciwko R. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 stycznia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany wniósł o przyjęcie do rozpoznania jego skargi kasacyjnej w sprawie o zapłatę z uwagi na to, że zaskarżony nią wyrok „w sposób rażąco narusza zasadnicze w swoim znaczeniu przepisy”, co czyni skargę kasacyjną uzasadnioną w sposób oczywisty. Stwierdzenie to, mające cechy wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zostało poprzedzone „uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania”, w którym pozwany przytoczył treść art. 31 i art. 33 k.r.o. oraz art. 235 i art. 282 k.p.c., a nadto poglądy wyrażone w orzecznictwie i nauce na temat wykładni tych przepisów. Wobec braku precyzji samego wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, można zatem przyjąć, że w ocenie pozwanego zaskarżony przez niego wyrok został wydany z naruszeniem przytoczonych wyżej przepisów prawa materialnego i procesowego.

Sposób sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala stwierdzić, by była ona uzasadniona w sposób oczywisty, a więc już na pierwszy rzut oka i bez potrzeby przeprowadzania bardziej złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 stycznia 2011 r., IV CSK 485/10, niepubl. oraz z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49). Trzeba też odnotować, że o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje samo tylko powołanie się przez skarżącego na oczywiste

naruszenie przez sądy *meriti* konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz wywiedzenie, że naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, Lex nr 1232793).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

aw

jw